

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, పంచషష్ఠ్యధికశతతమ, షట్షష్ఠ్యధికశతతమాధ్యాయాంతర్గత
శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విఘ్నరూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

ఆచార్యవేతనం కించిద్దుది యద్వర్తతే మమ ।
కృతాస్తైస్త్రప్రదేయం స్యాత్తదృతం వదతానఘాః ॥

॥ 165-19 ॥

సోఽర్జునప్రముఖైరుక్తస్తథాస్త్వితి గురుస్తదా ।
యదా చ పాణ్డవాః సర్వే కృతాస్త్రాః కృతనిశ్చయాః ॥

॥ 165-20 ॥

తతో ద్రోణోఽబ్రవీద్భూయో వేతనార్థమిదం వచః ।
పార్షతో ద్రుపదో నామచ్ఛత్రవత్యాం నరేశ్వరః ॥

॥ 165-21 ॥

తస్మాదాకృష్య తద్రాజ్యం మమ శీఘ్రం ప్రదీయతామ్ ।
తతః పాణ్డుసుతాః పశ్చ నిర్జిత్య ద్రుపదం యుధి ।
ద్రోణాయ దర్శయామాసుర్బద్వా ససచివం తదా ॥

॥ 165-22 ॥

ద్రోణ ఉవాచ

ప్రార్థయామి త్వయా సఖ్యం పునరేవ నరాధిప ।
అరాజా కిల నో రాజ్ఞః సఖా భవతుమర్హతి ॥

॥ 165-23 ॥

అతః ప్రయతితం రాజ్యే యజ్ఞసేన త్వయా సహ ।
రాజాసి దక్షిణే కూలే భాగీరథ్యాహముత్తరే ॥

॥ 165-24 ॥

బ్రాహ్మణ ఉవాచ

ఏవముక్తో హి పాశ్చాల్యో భారద్వాజేన ధీమతా ।
ఉవాచాస్త్రవిదాం శ్రేష్ఠో ద్రోణం బ్రాహ్మణసత్తమమ్ ।
ఏవం భవతు భద్రం తే భారద్వాజ మహామతే ॥

॥ 165-25 ॥

సఖ్యం తదేవ భవతు శశ్వద్యదభిమన్యసే ।
ఏవమన్యోన్యముక్త్యా తౌ కృత్వా సఖ్యమనుత్తమమ్ ॥

॥ 165-26 ॥

జగ్ముతుర్ద్రోణపాశ్చాల్యో యథాగతమరిందమౌ ।
అసత్కారః స తు మహాన్ముహూర్తమపి తస్య తు ।
నాపైతి హృదయాద్రాజ్ఞో దుర్మనాః స కృశోఽభవత్ ॥

॥ 165-27 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి చైత్రరథపర్వణి ద్రౌపదీసమ్భవే పశ్చష్ట్యధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 165 ॥

అధ్యాయః-166 షట్షష్ట్యధికశతతమోఽధ్యాయః చైత్రరథపర్వ

ద్రుపదస్య యజ్ఞే ధృష్టద్యుమ్నస్య కృష్ణాయాశ్చోత్పత్తిః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి చైత్రరథపర్వణి ద్రౌపదీసమ్భవే షట్షష్ట్యధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 166 ॥

బ్రాహ్మణ ఉవాచ

అమర్షీ ద్రుపదో రాజా కర్మసిద్ధాన్ ద్విజర్షభాన్ ।
అన్విచ్ఛన్ పరిచక్రామ బ్రాహ్మణావసథాన్ బహూన్ ॥ 166-1 ॥

పుత్రజన్మ పరీప్సన్ వై శోకోపహతచేతనః ।
నాస్తి శ్రేష్ఠమపత్యం మే ఇతి నిత్యమచింతయత్ ॥ 166-2 ॥

జాతాన్ పుత్రాన్ స నిర్వేదాద్ధిగ్భుస్థానితి చాబ్రవీత్ ।
నిఃశ్వాసపరమశ్చాసీద్దోణం ప్రతిచికిర్షయా ॥ 166-3 ॥

ప్రభావం వినయం శిక్షాం ద్రోణస్య చరితాని చ ।
క్షా త్రేణ చ బలేనాస్య చింతయన్నాధ్యగచ్ఛత ॥ 166-4 ॥

ప్రతికర్తుం నృపశ్రేష్ఠో యతమానో2పి భారత ।
అభితః సో2థ కల్మాషీం గణ్గాకూలే పరిభ్రమన్ ॥ 166-5 ॥

బ్రాహ్మణావసథం పుణ్యమాససాద మహీపతిః ।
తత్ర నాస్నాతకః కశ్చిన్న చాసీదవ్రతీ ద్విజః ॥ 166-6 ॥

తదైవ చ మహాభాగః సో2పశ్యత్సంశితవ్రతౌ ।
యాజ్ఞోపయాజౌ బ్రహ్మార్షీ శామ్యంతా పరమేష్ఠినౌ ॥ 166-7 ॥

సంహితాధ్యయనే యుక్తౌ గోత్రతశ్చాపి కాశ్యపౌ ।
తారణేయౌ యుక్తరూపౌ బ్రాహ్మణావృషిసత్తమౌ ॥ 166-8 ॥

స తావామస్త్రయామాస సర్వకామైరతన్ద్రితః ।
బుద్ధ్యా బలం తయోస్తత్ర కనీయాంసముపహ్వరే ॥ 166-9 ॥

ప్రపేదే ఛన్దయన్ కామైరుపయాజం ధృతవ్రతమ్ ।
పాదశుశ్రూషణే యుక్తః ప్రియవాక్పర్వకామదః ॥ 166-10 ॥

అర్చయిత్వా యథాన్యాయముపయాజమువాచ సః ।
యేన మే కర్మణా బ్రహ్మన్ పుత్రః స్యాద్దోణమృత్యవే ॥ 166-11 ॥

ఉపయాజ కృతే తస్మిన్ గవాం దాతాస్మి తే2ర్బుదమ్ ।
యద్వా తే2న్యద్ద్విజశ్రేష్ఠ మనసః సుప్రియం భవేత్ ॥ 166-12 ॥

సర్వం తత్తే ప్రదాతాహం న హి మే2త్రాస్తి సంశయః ।
ఇత్యుక్తో నాహమిత్యేవం తమృషిః ప్రత్యభాషత ॥ 166-13 ॥

ఆరాధయిష్యన్ ద్రుపదః స తం పర్యచరత్పునః ।
తతః సంవత్సరస్యాన్తే ద్రుపదం స ద్విజోత్తమః ॥ 166-14 ॥

ఉపయాజో2బ్రవీత్ కాలే రాజన్ మధురయా గిరా ।
జ్యేష్ఠో భ్రాతా మమాగృహ్లాద్విచరన్ గహనే వనే ॥ 166-15 ॥

అపరిజ్ఞాతశౌచాయాం భూమౌ నిపతితం ఫలమ్ ।
తదపశ్యమహం భ్రాతురసామ్ప్రతమనువ్రజన్ ॥ 166-16 ॥

విమర్శం సజ్కరాదానే నాయం కుర్యాత్ కదాచన ।
దృష్ట్వా ఫలస్య నాపశ్యద్దోషాన్ పాపానుబన్ధకాన్ ॥ 166-17 ॥

వివినక్తి న శౌచం యః సో2న్యత్రాపి కథం భవేత్ ।
సంహితాధ్యయనం కుర్వన్ వసన్ గురుకులే చ యః ॥ 166-18 ॥

భైక్ష్యముత్స్రుష్టమన్యేషాం భుజ్జేక్తే స్మ చ యదా తదా ।
కీర్తయన్ గుణమన్నానామఘృణీ చ పునః పునః ॥ 166-19 ॥

తం వై ఫలార్థినం మన్యే భ్రాతరం తర్కచక్షుషా ।
తం వై గచ్ఛస్య నృపతే స త్వాం సంయాజయిష్యతి ॥ 166-20 ॥

జుగుప్సమానో నృపతిర్మనసేదం విచిన్తయన్ ।
ఉపయాజవచః శ్రుత్వా యాజస్యాశ్రమమభ్యుగాత్ ॥ 166-21 ॥

“ప్రహేళిక ”

:: “గోవింద నామ సంకీర్తనమ్” ::

- ॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥ ౩ యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్యవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥
- ॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥ ౩ సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥
- ॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥ ౩ కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥
- ॥ అథ మంగళమ్ ॥ ౩ శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥